

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVIII. — Wydana i rozesłana dnia 22. sierpnia 1896.

Treść: (№ 151—153.) 151. Rozporządzenie o kolegiach znawców, które przewidziane zostały w ustawie z dnia 26. grudnia 1895, o prawie autorskiem na dziełach literatury, sztuki i fotografii. — 152. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego w Floridsdorfie w Dolnej Austrii. — 153. Rozporządzenie, dotyczące się wykonania §. 11 ustawy z dnia 12. lipca 1896, o rewizyi katastru podatku gruntowego.

151.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty z dnia 31. lipca 1896,

o kolegiach znawców, które przewidziane zostały w ustawie z dnia 26. grudnia 1895 (Dz. u. p. Nr. 197), o prawie autorskiem na dziełach literatury, sztuki i fotografii.

Na zasadzie §§. 68go i 63go ustawy z dnia 26. grudnia 1895 (Dz. u. p. Nr. 197), o prawie autorskiem na dziełach literatury, sztuki i fotografii, rozporządza się w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty a z mocą obowiązującą od dnia ogłoszenia, co następuje:

§. 1.

Utworzone będą kolegia znawców do zakresów literatury, sztuki muzycznej, sztuk obrazujących i fotografii, których zadaniem będzie wydawać na żądanie sądów opinię w sprawach prawa autorskiego na dziełach odnośnego zakresu, co do kwestyi wątpliwych lub spornych, dotyczących się strony technicznej a ważnych dla sądziego wydającego decyzję.

§. 2.

Kolegia znawców utworzone będą:
do zakresu literatury: w Wiedniu, Pradze, Lwowie i Tryeście;
do zakresu sztuki muzycznej: w Wiedniu, Pradze i Lwowie;
do zakresu sztuk obrazujących: w Wiedniu, Pradze i Krakowie;
do zakresu fotografii: w Wiedniu.

W innych miejscach kolegia biegłych tworzone będą w razie potrzeby.

§. 3.

Każde kolegium znawców składa się z przewodniczącego i sześciu aż do dziesięciu członków.

§. 4.

Przewodniczącego, tudzież członków mianuje Ministerstwo wyznań i oświaty na okres sześcioletni i temuż Ministerstwu służy także prawo wyznaczania jednego z członków na zastępcę przewodniczącego.

Przewodniczący i członkowie winni po zamianowaniu złożyć w Sądzie krajowym, znajdującym się w siedzibie kolegium znawców, przysięgę na znawców.

§. 5.

Kolegia znawców tylko wtedy obowiązane są wydać opinię, gdy sąd tego żądający:

1. poda szczegółowo kwestyje zaopiniować się mające i

2. przysłać do kolegium znawców przedmioty porównać się mające, jakoteż akta sądowe do wydania opinii potrzebne.

§. 6.

Zanim kolegium znawców uchwali opinię wydać się mającą, przewodniczący wyznaczyć ma dwóch sprawozdawców, którzy obowiązani będą niezawisłe od siebie wypracować wnioski swoje na piśmie.

§. 7.

Wnioski sprawozdawców biorą się pod rozprawę na posiedzeniu, na które przewodniczący wezwą ma wszystkich członków kolegium znawców z oznaczeniem przedmiotu rozprawy.

Do wydania uchwały potrzebna jest obecność przewodniczącego lub jego zastępcy i najmniej czterech członków. Uchwałę wydaje się większością głosów, gdyby zaś okazała się pomiędzy członkami równość głosów, rozstrzyga głos przewodniczącego.

§. 8.

Opinię wygotować ma przewodniczący podług zapadłej uchwały z podaniem nazwisk członków, którzy uczestniczyli w wydaniu uchwały. Każdemu jednak członkowi, który został w mniejszości, wolno żądać, żeby jego głos był dołączony do opinii kolegium i przedstawiony sądowi.

§. 9.

Kolegium znawców ma prawo żądać należytości za wydanie opinii.

Pod względem tych należytości stosują się postanowienia, dotyczące się należytości znawców.

Gautsch r. w.

Gleispach r. w.

152.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 5. sierpnia 1896,

tyczące się ustanowienia urzędu podatkowego i sądowo-depozytowego w Floridsdorfie w Dolnej Austrii.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 15. lutego 1896, ustanawia się w Floridsdorfie

w Dolnej Austrii nowy urząd podatkowy i sądowo-depozytowy. Nowy ten urząd rozpocznie urzędowanie jednocześnie z Sądem powiatowym w Floridsdorfie nowo ustanowionym, to jest dnia 1. września 1896.

Od tego terminu następujące gminy zostaną oddzielone od okręgów swoich dotychczasowych urzędów podatkowych i przyłączone będą do urzędu podatkowego w Floridsdorfie:

1. gmina miejscowa Floridsdorf nowo utworzona ustawą krajową z dnia 8. maja 1894 (Dz. u. kr. Nr. 28) przez połączenie gmin Floridsdorf i Jedlesee, tudzież części gminy Gross-Jedlersdorf w okręgu urzędu podatkowego korneuburskiego i gmina Donauefeld w okręgu urzędu podatkowego gross-enzersdorfskiego;

2. gminy Gross-Jedlersdorf (punkt 1), Stammersdorf i Strebersdorf w okręgu urzędu podatkowego korneuburskiego;

3. gminy Leopoldau, Kagrau, Stadlau, Breitenlee i Hirschstetten w okręgu urzędu podatkowego gross-enzersdorfskiego;

4. gminy Aderklaa, Gerasdorf, Süssenbrunn i Deutsch-Wagram w okręgu urzędu podatkowego wolkersdorfskiego leżące.

Biliński r. w.

153.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. sierpnia 1896,

tyczące się wykonania §. 11 ustawy z dnia 12. lipca 1896 (Dz. u. p. Nr. 121), o rewizji katastru podatku gruntowego.

W przedmiocie wykonania §. 11go ustawy z dnia 12. lipca 1896 (Dz. u. p. Nr. 121), o rewizji katastru podatku gruntowego, rozporządza się w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa, co następuje:

1. Według powyższego postanowienia ustawowego, parcele zapisane w katastrze podatku gruntowego jako lasy, które atoli w poprzedzającym wypracowaniu podatku gruntowego były zaliczone do uprawy innego rodzaju, przeniesienie należy na żądanie ich posiadacza, jeżeli takowe podane będzie aż do końca czerwca 1897, do tego innego rodzaju uprawy, do którego istotnie należą i przeważnie są używane i nie potrzeba do tego pozwolenia w myśl §. 2go ustawy leśnej z dnia 3. grudnia 1852 (Dz. u. p. Nr. 250), ani też wyraźnego urzędowego odwołania poleceń zalesienia, jeżeli były dane.

2. Postanowienie to stosuje się przedewszystkiem do tych parcel, których całkowita powierzchnia zapisana jest w katastrze podatku gruntowego jako las a które w poprzedzającym wypracowaniu podatku gruntowego zaliczoną były do uprawy innego rodzaju.

3. Atoli możności zastosowania postanowienia ustawowego nie uchyla okoliczność, że bądź w katastrze podatku gruntowego, bądź w poprzedzającym wypracowaniu podatku gruntowego, lub w jednym i w drugim (jak się to tu i owdzie zdarza), tylko ułamkowa lub tylko w przybliżeniu oznaczona (nie zmierzona) część parceli jest jako las zapisana, pozostała zaś jej część zaliczona jest do uprawy innego rodzaju (odcinki uprawy).

4. Jeżeli w poprzedzającym wypracowaniu podatku gruntowego parcela jest częściowo zapisana jako las i części parcel, chociaż takowe uważane w całości służą istotnie i przeważnie do innego rodzaju uprawy są zakrzewione, w takim razie przy przenoszeniu parceli do innego rodzaju uprawy, wyłączyć należy i zostawić w katastrze podatku gruntowego pod nazwą lasu te części zakrzewione, które

- a) mają położenie spadziste, osuwaniu się podlegające i na których stosunek zakrzewienia wynosi więcej niż 0·3, lub
- b) mają inne położenie, nie takie jak wyżej oznaczono i wynoszą najmniej 3 ha ze stosunkiem zakrzewienia 0·5 przenoszącym.

5. Ustawa nie stosuje się do tych parcel, co do których na zasadzie osobnych ustaw o zalesieniu dla Dalmacyi, Tryestu, Gorycy, Gradyski, Istrii i Krainy istniejących lub na zasadzie ustawy z dnia 30. czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 117), o urządzeniach do nieszkodliwego odprowadzania wód górskich, zostało uznane, że mają być utrzymane jako grunt leśny, — lub które na zasadzie §. 19 ustawy leśnej z dnia 3. grudnia 1852 (Dz. u. p. Nr. 250) zostały zamknięte przepisem nakazującym użytkowanie ich sposobem leśniczym.

6. Atoli, jeżeli żądanemu przeniesieniu parcel do innego rodzaju uprawy sprzeciwia się tylko ta ostatnia okoliczność (przepis zamykający) a przepis zamykający można bez uszczerbku dla celów tegoż przepisu, ograniczyć do części parcel, w takim razie po prawomocnej odpowiedniej zmianie przepisu zamykającego trzeba przenieść pozostałą część parceli do tego rodzaju uprawy, do którego rzeczywiście należy i przeważnie jest używana.

7. Pod względem postępowania przy przeniesieniu parcel do innego rodzaju uprawy, mieć należy przedewszystkiem na względzie, że ustawa wyznacza termin zawity aż do końca czerwca 1897, w którym posiadacze muszą zgłosić się z żądaniem przeniesienia, jeżeli takowe ma być uwzględnione.

8. Przeto ci posiadacze gruntów, którzy chcą uzyskać przeniesienie parceli w katastrze podatku gruntowego jako las zapisanej lub części takiej parceli (punkt 4), do innego rodzaju uprawy, lub osiągnąć wyswobodzenie części parceli z pod przepisu zamykającego, winni w terminie ustawowym zgłosić się z tem ustnie lub piśmiennie albo do urzędnika biura ewidencyjnego albo do przełożonego gminy.

9. Zgłoszenie się zawierać powinno następujące szczegóły:

Nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza gruntu, gminę katastralną, w której leży parcela, numer parceli i wielkość powierzchni parceli, rodzaj uprawy według teraźniejszego katastru podatku gruntowego i według poprzedzającego wypracowania podatku gruntowego, rodzaj uprawy, do którego parcela rzeczywiście należy i przeważnie jest używana, okoliczność, czy na parceli jest zakrzewienie a w szczególności, czy na niej znajduje się las nieprzerwany, w tym zaś ostatnim przypadku, w jakim mniej więcej rozmiarze a nakoniec, czy parcela ma położenie spadziste, osuwaniu się podlegające, czy nie.

Rzetelność szczegółów co do czterech ostatnich okoliczności winien potwierdzić przełożony gminy.

10. Jeżeli zgłoszenie się podano do urzędnika biura ewidencyjnego, tenże winien postarać się o potwierdzenie owych szczegółów przez przełożonego gminy.

11. Przełożony gminy winien zgłoszenia się do niego podane posyłać z końcem każdego miesiąca do właściwego urzędnika biura ewidencyjnego.

Zgłoszenia się można zapisywać w blankietach podług dołączonego wzoru.

12. Rozporządzenie niniejsze ogłosić mają Władze krajowe po raz w gazetach urzędowych krajowych a nadto Władza polityczna powiatowa winna ogłosić je w terminie do zgłaszania się wyznaczonym, trzy razy w stosownych odstępach czasu w dzienniku urzędowym, nakoniec ogłosić je należy w gminach w sposób w miejscu używany.

Biliński r. w.

Gmina

Okrąg podatkowy

Zgłoszenie się

w celu przeniesienia parcel, zapisanych w katastrze podatku gruntowego jako lasy, lub części takich parcel, do innego rodzaju uprawy.

Nr. bieżący	Nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza:							
1.	Numera parcel							
2.	Wielkość powierzchni parcel w arach							
3.	Rodzaj uprawy w teraźniejszym katastrze							
4.	Rodzaj uprawy w poprzedzającym katastrze							
5.	Rzeczywiste i przeważne użytkowanie parcel							
6.	Czy na parceli jest zakrzewienie, jeżeli tak, w jakim stosunku do powierzchni							
7.	Czy jest las ciągły, jeżeli tak, w jakim mniej więcej rozmiarze							
8.	Czy położenie parceli jest strome, osuwaniu się podlegające . .							
9.	Potwierdzenie przelóżonego gminy co do rzetelności szczegółów podanych pod punktem 5 aż do 8.							